

Sygn. akt V KK 32/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Jacek Błaszczyk (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **M. Ż.**

skazanego z art. 244 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 2 marca 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść,

od wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 22 kwietnia 2021 r., sygn. akt VII K (...),

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 537 § 2 k.p.k. umarza postępowanie karne wobec M. Ż.;**
- 2. obciąża Skarb Państwa kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

M. Ż. został oskarżony o to, że w dniu 21 października 2019 r. w miejscowości Z.. gm. B., kierując w ruchu lądowym pojazdem marki R. [...] nr rej.

(...) nie zastosował się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie sygn. akt VII K (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, tj. o czyn z art. 244 k.k.

Wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2021 r., sygn. akt VII K (...), Sąd Rejonowy w P.:

I. oskarżonego M. Ż. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa określonego w art. 244 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;

III. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, przejmując je na rachunek Skarb Państwa (k. 67 - 68).

Wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 30 kwietnia 2021 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny, który zarzucił rażące naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., polegające na przeprowadzeniu postępowania i wydaniu wobec M. Ż. wyroku skazującego, podczas gdy oskarżony ten zmarł przed jego wydaniem, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

W oparciu o tak sformułowany zarzut, skarżący wniósł w petitum skargi nadzwyczajnej o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w P. i umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna w rozumieniu przepisu art. 535 §5 k.p.k.

W dniu 7 kwietnia 2021 r. M. Ż. zmarł. Potwierdza to odpis skrócony aktu zgonu wydany przez Urząd Stanu Cywilnego w R., załączony do akt sprawy (k. 80).

Oznacza to, że w istocie zmaterializowała się wówczas przesłanka umorzenia postępowania z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., do którego jednak nie doszło,

z uwagi na brak stosownej wiedzy Sądu orzekającego w sprawie. Przedmiotowy zaś wyrok wydano w dniu 21 kwietnia 2021 roku.

Zgodnie z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia, sąd odwoławczy na posiedzeniu uchyla zaskarżone orzeczenie, jeżeli zaszła m.in. okoliczność z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. Wystąpienie tej przesłanki nie jest zależne od świadomości organu orzeczniczego określonych faktów i ma zupełnie zobiektywizowany charakter.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji, rozstrzygając także o kosztach postępowania kasacyjnego.